



El relat hot: Adai i Genís

Disclaimer: El cervell és l'òrgan sexual més poderós de tots. És només amb bona salut mental, comunicació i assertivitat que podem gaudir de la nostra sexualitat. En un món d'immediatesa i bombardeig constant d'imatges, entrenar el múscul del cervell en la sexualitat és fonamental per a millorar les nostres experiències sexoafectives.

Adai i Genís

L'Adai s'ho coneixia tot del seu poble. Hi havia nascut, crescut, i havia après a matar el temps en carrers buits, racons secrets i tardes lentes. A l'institut, ja sabien qui era qui. I ell, que sempre havia anat una mica a la seva, es conformava amb l'aire pur i la calma. Però també sentia que alguna cosa li faltava.

Tot va canviar el dijous de Setmana Santa.

Tornava del forn amb una coca de vidre embolicada, quan el va veure: auriculars, ulleres de sol, jaqueta urbana que desentonava amb l'estètica del poble. I una mirada que el va sacsejar.

¿Ets d'aquí? ¿va preguntar aquell noi, traient-se un auricular amb un somriure tranquil.

¿Sí... tu no.

¿Genís. Soc de ciutat, però vinc uns dies. Els meus avis tenen una casa aquí dalt.

El Genís tenia una manera de parlar que semblava com si et despulless amb cada frase, però sense pressa. I l'Adai, tot i que no sabia ni què havia passat, es va quedar pensant en ell durant la resta del dia.

Van quedar dissabte a la tarda, amb l'excusa d'ensenyar-li "els racons guais del poble" ¿que tampoc eren guais?, però l'Adai ho va preparar com si fos un ritual.

Van caminar pel bosc, parlant de música, d'injustícies del món, de pel·lis que t'encenen el cap. El Genís tenia una manera de mirar-lo que li travessava l'estómac.

¿Mai no t'has plantejat marxar d'aquí? ¿va preguntar el Genís, mentre arribaven a una roca enorme des d'on es veia tot el poble.

¿Cada dia. Però no hauria conegut això.

¿I "això" sóc jo?

L'Adai va abaixar la mirada. El cor li batejava massa fort.

¿Sí.

El Genís no va dir res. Només es va apropar. I el petó va ser inevitable.

Va començar lent, com si haguessin d'assegurar-se que era real. Però aviat va créixer, encès,



desitjat. Les mans del Genís li agafaven la cara, suaument però amb ganes, mentre l'Adai li resseguia el clatell amb els dits.

La roba es convertia en molèstia. Les samarretes van volar. Els cossos es van acostar encara més, buscant-se, fregant-se.

?Tens la pell calenta ?va dir el Genís, amb la veu entretallada, mentre feia petons al coll de l'Adai.

?És el sol... o ets tu.

Van riure fluix, però ràpidament van tornar a perdre el control. L'Adai li va baixar la cremallera dels pantalons i va començar a acariciar-lo per sobre la roba interior. El Genís es va mossegar el llavi, amb els ulls tancats i la respiració accelerada.

?No tens ni idea del que em fas sentir ?va murmurar.

L'Adai es va estirar i el Genís es va posar a sobre seu. Van seguir fent-se petons, acariciant-se amb urgència i precisió. Els dos sabien què volien. I ja no quedava ni rastre de dubte.

Les mans del Genís van baixar entre les cames de l'Adai. I amb moviments lents i segurs, va començar a masturbar-lo. L'Adai gemegava fluix, agafant-lo pels malucs. I llavors va ser ell qui va baixar, fent-li petons cada cop més avall. I li va menjar tot, amb dubte però alhora amb tendresa i passió. Mentre l'Adai li llepava tot al Genís, ell li tocava els cabells i gemegava. Es posaven tan calents l'un a l'altre, que va ser inevitable que ejacuessin al cap de pocs minuts.

Silenci. Només el vent entre les fulles i els batecs que trigaven a calmar-se.

?Això ha estat... ?va començar el Genís, sense trobar paraules.

?El millor pecat d'aquesta Setmana Santa.

Es van mirar. Es van tornar a fer petons. Però aquesta vegada, lentament, com si ja sabessin que aquell moment s'hauria de repetir.

?Queda't fins dilluns ?va dir l'Adai, amb veu baixa.

?M'estàs temptant massa.

?Doncs pecca un altre cop.

CONTINUARÀ...

Missatge de la redacció: Si veiem que aquesta història té moltes visites, tornarem amb una segona part! Comparteix-la amb les teves amigues i amics!